

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2020, č. j. 18 A 10/2020 – 33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla ve shora uvedené věci dne 29. 12. 2020 postoupena kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze, podaná u tohoto soudu dne 16. 12. 2020, kterým městský soud zastavil řízení o žalobě stěžovatele pro nezaplacení soudního poplatku. Žalobou před městským soudem se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 7. 4. 2020, č. j. 10.01-000157/20-002, kterým žalovaná rozhodla o žádosti stěžovatele o určení advokáta k poskytnutí právní služby dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v relevantním znění, tak, že stěžovateli nebude určen advokát k zastoupení v řízení před Ústavním soudem o ústavní stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 19 Co 250/2020 - 108.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 6. 1. 2021, č. j. 5 As 411/2020 – 6, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti pro řízení o předmětné kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. jej vyzval také k doložení splnění podmínky povinného zastoupení advokátem.

[3] Dne 26. 1. 2021 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen přípis stěžovatele, jímž žádá o osvobození od soudních poplatků a navrhuje „*ustanovení (povinného) právníka, jenž nebude ve střetu zájmů (člen žalované)*“. K tomuto přípisu připojil prohlášení o osobních a majetkových poměrech.

[4] Nejvyšší správní soud žádost o osvobození od soudních poplatků i návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl usnesením ze dne 29. 1. 2021, č. j. 5 As 411/2020 – 12, neboť dospěl k závěru, že jakkoli by v dané věci bylo třeba zvažovat, zda má stěžovatel dostatečné prostředky k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost, případně v jakém rozsahu, v žádném případě není splněna druhá podmínka pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., neboť se jedná o případ, kdy kasační stížnost stěžovatele zjevně nemůže být úspěšná.

[5] V projednávaném případě stěžovatel brojil proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2021, č. j. 18 A 10/2020 - 33, kterým bylo řízení před městským soudem zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud vzal v potaz průběh řízení před městským soudem, přičemž shledal, že stěžovatel podal proti usnesení městského soudu ze dne 9. 6. 2020, č. j. 18 A 10/2020 – 15, jímž byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 189/2020 – 11, zamítl. Městský soud následně pokračoval v řízení o žalobě a usnesením ze dne 20. 10. 2020, č. j. 18 A 10/2020 – 29, opětovně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, na což stěžovatel reagoval další žádostí o osvobození od soudních poplatků ze dne 12. 11. 2020, aniž by ji blíže odůvodnil, upřesnil své majetkové poměry, nebo uvedl jejich změnu.

[6] Nejvyšší správní soud konstatoval, že z poskytnutého spisového materiálu vyplývá, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2020, č. j. 18 A 10/2020 – 29, které obsahovalo výzvu k zaplacení soudního poplatku, bylo stěžovateli řádně doručeno a lhůta pro zaplacení stanovená v tomto usnesení marně uplynula. Městský soud přitom nepochybil, jestliže postupoval dle ustálené judikatury tak, že o nové, neodůvodněné žádosti nerozhodoval a řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[7] Usnesením ze dne 29. 1. 2021, č. j. 5 As 411/2020 – 12, Nejvyšší správní soud současně opětovně stěžovatele vyzval k doložení splnění podmínky povinného zastoupení advokátem a ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5 000 Kč, obojí ve lhůtě 15 dní od doručení tohoto usnesení. To bylo stěžovateli doručeno dne 6. 2. 2021 do datové schránky. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tak marně uplynula v pondělí dne 22. 2. 2021. Stěžovatel sice dne 21. 2. 2021 doručil Nejvyššímu správnímu soudu obtížně srozumitelné podání, v němž patrně polemizuje s výše uvedenými závěry zdejšího soudu, nicméně ve stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradil.

[8] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[9] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel rovněž soudu ve stanovené lhůtě nedoložil, že je zastoupen advokátem, lze dodat, že nesplnění této podmínky (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) by bylo důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti, pokud by nebylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno.

[10] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. února 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu